

אמר עזמות...

ברוך השם!

שבוע עשיר ומבורך ומסורבל בחור
מרי בלי עיזרהרע, ואל יחסר המוג!
שבוע של בחירות ושטפונות בת"א. של
ביאת המים מ"סרים" לירושלים, ופרי
שה שלמה של "עקדת-יצחק" בעבור
נעלים

איך היה שר הרמלה באופירה:
"ניע-לירי"ם!"

שלשה כתר ים הם: כתר-
תורה, כתר-כהונה וכתר מלכות. וכתר
שם טוב עולה על גביהן — דברי רבי
שמעון ב"אבות" פרק ד', ורבי עזמות
אומר: "ו"כתר" כ י ז נ י ס עולה
על כלנה, והאשראי שקבל ר' הוזה מכר-
קלויס-כנק לפתיחת החנות — הרי יור
כיה!

אין דרכי חלילה לחשר בכשרין ולו-
מרי, שהבנק דגן עשה את כל "העסק"
הזה לשם-שמים או מ"אהבת מרדכי" או
מפחד-יצחק: חוקה היא על המנהלים
שהם חכמים ושנהירין להם שבי-
לי דפיננסים בארצנו, שלא יניחו חס-
ושלום את כספם על קרוי-הצבי או על
קרוי-ה"ארנב", ומבטח לנו שקבלו בור-
דאי כל מיני בטוחות על הכסף, ונמצא:
זה-נהנה (הסוחר) וזה אינו חסר (הבנק),
ואולי שניהם נהנים: זה מכתר-נעלים
וזה מכתר שם טוב בעולמנו.

ואתם הלא תשאלו: נו, והבנק הל-
אומי "שלנו" מאי עבדתיה? והת-
שובה קצרה: — "העברת ה"!
ואל תקרי: העברה (כב' קמוצה) אלא

העברה (כב' צרויה)). מוכנים הם למכר
את אחיהם, ששים משפחות מאחב",
הניזונות ומתפרנסות מתוצרת-הארץ,
בעבור נעלים!

לא לחינם אמר בעל-הגימטראיות
שלי, שהבנק שלנו מתנהג עם הסוחרים
היהודים בצדק, כלומר בין צדו
לעשענע. (עד הכים).

ולמה אכחד?

אינני חכם-כלכלה ולא חכם-מדיני
גדול ושאלוני "בחרם" אם חרם הזה,
שאנו מכריזים על גרמניה בארצנו הוא
"טוב ליהודים", ולפיכך לא זכיתי להשי-
תתף באספת הסופרים והמלומדים
מבית-הכרם, החושבים את עצמם לחברי
בי"ד העליון ולאנשי כנסת"ג בעסקי
מימונות ופיננסים, ואומר אני לנפשי:
צא ולמד, מאי עמא דבר!

ואמנם יצאתי אל שוק-המסחר וע-
דכתי לי "משאל" לעצמי ועפ"י דרכי,
היינו: עשיתי אזני כאפרכסת לשמוע
שיחת-הבריות, ובעברי בשבוע זה כמר-
כז-המסחרי בעירנו שמעתי "וכוח" חם
ונלחב בין שני סוחרים ירושלמיים, וכדי
שלא למנע את הטוב מבעליו, אמסר
לכם את דברי השיחה של תלמידי-הכמים
אלה, שהם צריכים לימוד.

אחד מהם, שהחזיק את "הירדן"
בידו, עמד וטען בשתי ידיו ובאגודלו,
כמנהג גובראין יהודאין שמושה רבנו-בכ-
בודו ובעצמו היה ריביוניסט ומבעלי-
החרם, כדאיכא בפירוש בתורתנו הקי-
דושה:

— כשרא המשה — הוא אומר —
איש מצרוי מכה איש עברי לא יכול להב-
ליג על עצמו ולכבש את רוחו, לא שהה
הרבה, — "ויד". . .

וכן גם אנחנו: כשאנו רואים גרמ-
נים מכים את העברים בארצם, עלינו
לאחוז במידות כמשה רבנו בשעתו —
להכות בחרם: "ויד". . .

השיב לנו השני בדברי הכתוב ובי
"פונטיקא" ואמר:

— כשראה משה — הוא אמר —
איש עברי, מה עשה? — כתוב: "ויפן
כתוב ה", והוא הדיון גם עמנו עכ-
שיו. כשאנו רואים גרמנים מכים יהוד-
דים עלינו לפנות "כה וכה" (ובשעת
דיבורי היהודי פונה ימינה ושמאלה)
ולדאות עם כדאי לנו "עסק" כזה, כלו-
מו: החרם. . .

אפשר מאד, שהחרם בתור "עסק"
אינו כדאי ורחוק משכרי אבל העסק
ה"העברה" הוא כדאי לשני הצדדים ור-
חוקי-החוק מאד מהפסד, והבקשי-
השמו. (20,000 לא"י טבין ותקילין:
לסכום שכזה יש גם לי יצירהרע! . . .),
שהציעו לקאסטרו במצרים, סליחה:
לליגה של המלחמה בשחפת, סליחה:
בהעברה — הוא מדבר בערו ומוכיח
למדי! . . .

הזכרתי לעיל: בקשי-ש, ונוד-
כרתי — איני יודע: מדוע? — ב"ר
אים" הקודם, כלומר: בדברי שיחתו עם
הנציב שלנו.

גלוי וידוע: משעה שנשאר בלא
"כסא", בלא "קנלונג" ובלא "עוד דבר"
בבלדיה, התחיל מקיים מאמר חז"ל:
"המיצר לישראל נעשה ראש, ולא

רק ראש המפלגה שלו, אלא ראש המד-
ברים במשלחת-השטנה אצל הנציב.
— "נגע השוחד פשה במחלקות הממ-
שלתינות ובין הפקידים הגבוהים והנמו-
כים במידה שלא ידעה הארץ אפילו בת-
קופת השלטון העותומני, שהיו מכנים
אותה בשם תקופת ה"בקשיש".

ככה: תקופת הבקשיש!
עד כאן לשונו הזהב של הראים
הקודם, כפי דברי העתונים: "אל-בלג"
ממצרים והעתון העברי מירושלים.
תמה אני על הנציב, שידע מה להד-
שיב לג'מאל-אל-חוסייני ודיבר עמו רתת
על "דברים, שכמותם לא שמע עדיין",
ולא ידע מה לענות "לנציג" הזה על
ה"בקשיש".

לו הייתי אני במקומו-הייתי פונה
אל "הראים" הקודם ואומר לו:
— ממך, יאחביבי, לא קויתי לש-
מע דברי האשמה כזה. . . * * *

אגב, נכנסתי בשבוע זה למשרדי
הבלדיה שלנו, ותנה פגש בי יהודי מכ-
רם-אברהם, שחוא יוצא מסופת-הרשיו-
נות ואיחז בידו כתב-ערבי ומיד בראו-
תו אותי נטפל אלי, הניש לי את הנייר
ואמר לי מתוך יאוש וצער:
— הנייר הזה עלה-לי-ב-עשיר-ים
פונט, ששלמתי זה עכשיו לקופת
הבלדיה, ואיני יודע-מה-כתוב כאן. . .

סובב אני בכל-החדרים ואין איש יודע
לקרא ערבית. . . אולי יודע כבודו לשון
זו של בני-דודנו? . . .

הרכבתי על חטמי את האיספקולין
הערבים, הצצתי לתוך הנייר ואמרתי
לו: "הן זהו רשיון לבנין בית בכרם-
אברהם".

— שער בנפשה! — אומר לו הי-
הודי המסכן — שמונים אהון ממקבלי
הרשיונות בעיריה הם י ה ו ד י ס, חצי
המועצה הם ב"ה י ה ו ד י ס טובים,
הבית שלי יבנה אי"ת בשכונה ע-ב-
ר י ת וע"י קבלן ופועלים ע-ב-ר י ס...
ראה-נא — הוא אומר — את הסבלה
שנתן לי הגזבר, כתובה היא ע-ב-ר י ת,
וגם אני בעצמי כפי שהנד רואה אותי
לפניך הנני ב"ה י ה ו ד י ס בכל אבריו,
ורק ה-ר-ש-ו-ן לבנין בירושלם עי-
ה"ק, זו פיסת-הנייר, אי-אפשר בשום-
אופן ובשום-פנים להשיג בלשוננו ה-ע-
ב-ר י ת, הרשמית, כי אם דוקא בלשון
בני-דודנו, דוקא ע-ב-ר י ת!

אותה שעה הרהרתי בלבי:
— זה קרוב לחמש-עשרה שנה, שמת-
אליעזר בניהודה, ועדיין אין מזכיר
ע-ב-ר י ותעודה עברית בעיריה "של-
נו" בירושלים!
ע-ר-י-ן! . . . * * *

ועדיין, עדיין לא נשכח מלב זכ-
רה של עיר-הקודש ועיר-הבירה של
הסובייטים, — ומוסקבה ותל-אביב, חד-
חוא.

וראיה לדבר: בשבוע זה עכרתי
בחוצות ת"א והסתכלתי, כדרכי, אל
המודעות והכרוזים והפלקטים של ה"קש-
קטים" מצד שמאל הצועקים חמס על
"קורח ועדתו" מצד ימין, — שהזכירו
לי את ימי הבחירות האחרונות בנלבקי
ובסמוטשני אל הסיים. הפולגני בורשוי
(חסרה רק מתנת-היה, שהושיט
בנו של ד"ר גוטליב לעורך ה"היינט"
בתוך המערכת. . .), והנה הופיעה לנגד
עיני מודעה גדולה ואדומה, בקצת

רחוב ביאליק — בואכה אל העיריה! —
קול מבשר ואמר, כי בקול-נוע "עדו"
יצונו אי"ה את הסרט הרוסי "צפאויב"
בלשון-הקודש של מוסקבה תוכב"א. . .
כנראה, שסטאלין עשה תחליף עם
א"י והבטיח בפרוש לשמאלי, אם יבחר
למועצת ת"א, לעשות תעמולה רחבה
בכל מאה ועשרים ושבע מדינות הסוב-
ייטיים לטובת הבית-הלאומי והשפה
העברית. אומרים, כי כבר הזמין אליו
את הסרט "לחיים חדשים בלי כל השמד-
טה ולפיכך מצא זקן כתי הקולנוע והראי-
נע בעיר העבריה הראשונה לחובה קדושה
ולאומית לפנינו להציג את הסרט הסוב-
ייטי לתעמולה קומוניסטית "פאר-אכס"
לנס", וטרם להכריז על דבר-מציה זה
בקולי-קולות ובראש כל חוצות וכאות-
ינת גדולות ואדומות, המזכירות לד את
דם אחינו, שנשפך בגויה ע-ד-ן הסוב-
ייטי. . .

את זה לעומת זה, עשה אלוהי הביו-
נים בארצנו. . . * * *

ולמה בחר דיונגוף דוקא בקפלו
ובשלוש להצטרף אליו ברשימת הבחי-
רות בת"א?

הרבה טעמים לדבר, ואולם הטעם
העקרי והאמיתי הוא של בעל-הגימטר-
אות שלי, שעשה נוטריון ומצא קפלו,
דיונגוף, ש"וש —
כזה ראה וקדש". . . * * *

בעל "העומות" מבקש להמציא
חומר בשביל רשימותיו שתופענה בע-
תוננו בקביעות בכל ערב שבת, — עפ"י
הכתובת. בתלפיות ירושלים.
המערכת